

HAFTANIN

TÜRKÜSÜ

VE

ÖYKÜSÜ

OKUDUNUZ MU?

TÜRKÜLER DOLUSU

...

Ah bu türküler
Türkülerimiz
Ana sütü gibi candan
Ana sütü gibi temiz
Türkülerde tüter dağ dağ, yayla yayla
Köyümüz, köylümüz, memleketimiz.
Ah bu türküler,
Köy türküleri
Dilimizin tuzu biberi
Memleket ahvalini onlardan sor
Kitaplarda değil, türkülerde ara Yemen'i
Öleni, kalanı, gidip gelmeyi...
Ben türkülerden aldım haberi.

...

(Bedri Rahmi EYÜBOĞLU)

TÜRKÇE HAFTANIN TÜRKÜSÜ

Yüksek Yüksek Tepelere Ev Kurmasınlar

Yüksek yüksek tepelere ev kurmasınlar
Aşrı aşrı memlekete kız vermesinler
Annesinin bir tanesini hor görmesinler

Uçan da kuşlara malum olsun ben annemi özledim
Hem annemi hem babamı hem köyümü özledim

Babamın bir atı olsa binse de gelse
Annemin yelkeni olsa uça da gelse
Kardeşlerim yolları bilse de gelse

Uçan da kuşlara malum olsun ben annemi özledim
Hem annemi hem babamı hem köyümü özledim

TÜRKÇE HAFTANIN TÜRKÜSÜNÜN HİKÂYESİ

Hikâyesi: Bu öykü Malkara (Tekirdağ) köylerinden alınmış olup günümüze kadar ulaşmıştır. Çevrede herkes tarafından bilinen bir öyküdür. Söylentiye göre, çok eskiden köyün birinde Zeynep isimli çok güzel bir kız vardır. On altıya yeni bastığında Zeynep'i köylerindeki bir düğünde aşırı (yabancı) köylerden gelen Ali isimli bir genç görür. Ali Zeynep'i çok beğenir ve köyüne döndüğünde kızın babasına hemen görücü gönderir. Zeynep'i Ali'ye verirler. Kısa bir zaman sonra düğünleri olur. Ali, Zeynep'i alıp aşırı köyüne götürür.

Zeynep'in gelin gittiği köy ile kendi köyü arası üç gün üç gece çeker. Bu kadar uzak olduğundan dolayı Zeynep, anasını babasını ve kardeşlerini tam yedi yıl göremez. Bu özlem Zeynep'in yüreğinde her gün biraz daha büyüyerek dayanılmaz bir hal alır. Köyün büyük bir tepesinde bulunan evinin bahçesine çıkarak kendi köyüne doğru dönüp için için kendi yaktığı türküyü mırıldanır ve gözleri uzaklarda sıra özlemine gidermeye çalışır.

Oysa kocası, Zeynep'in bu özlemine pek aldırmaz etmez. Kaldı ki eski sevgisi de pek kalmadığından kendini fazlaca hor görmeye, eziyet etmeye başlar. Sonunda bu özlem ve kocasının hor görmesi Zeynep'i yataklara düşürür.

Gün geçtikçe hastalığı artan Zeynep'in düzelmesi için, köyden gelip gidenler de anasının babasının çağrılmasını salık verirler. Başka çare kalmadığını anlayan Zeynep'in kocası da anasına babasına haber vermeye gider. Altı gün altı gecelik bir yolculuktan sonra bir akşamüstü Zeynep'in anası babası köye gelirler, Zeynep'i yatakta bulurlar. Perişan bir halde Zeynep hala türküsünü mırıldanmaktadır. Aynı türküyü anasına babasına da söylemeye başlar. Çevresindeki bütün köy kadınları duygulanıp gözyaşı dökerler. Annesi fenalıklar geçirir ve bayılır.

Zeynep hasretini giderir, giderir ama artık çok geç kalınmıştır. Bir daha onmaz, sonu ölümle biter. Herkes Zeynep için gözyaşı döker. İşte o gün bu gündür bu türkü ayrılığın türküsü olarak söylenip durur.

TÜRKÜLER DOLUSU

...

Ah bu türküler
Türkülerimiz
Ana sütü gibi candan
Ana sütü gibi temiz
Türkülerde tüter dağ dağ, yayla yayla
Köyümüz, köylümüz, memleketimiz.
Ah bu türküler,
Köy türküleri
Dilimizin tuzu biberi
Memleket ahvalini onlardan sor
Kitaplarda değil, türkülerde ara Yemen'i
Öleni, kalanı, gidip gelmeyi...
Ben türkülerden aldım haberi.

...

(Bedri Rahmi EYÜBOĞLU)

TÜRKÇE HAFTANIN TÜRKÜSÜ

Drama Köprüsü (Debreli Hasan)

Drama köprüsünü (bre Hasan) gece mi geçtin
Ecel şerbetini (bre Hasan) ölmeden içtin
Anadan babadan (bre Hasan) nasıl vazgeçtin

At martini Debreli Hasan dağlar inlesin
Drama mahpusunda (bre Hasan) namın yürüsün

Drama köprüsü de (bre Hasan) dardır geçilmez
Soğuktur suları (bre Hasan) bir tas içilmez
Anadan geçilir (bre Hasan) yardım geçilmez

At martini Debreli Hasan dağlar inlesin
Drama mahpusunda (bre Hasan) namın yürüsün

Mezar taşlarını (bre Hasan) koyun mu sandın
Adam öldürmeyi (bre Hasan) oyun mu sandın
Drama mahpusunu (bre Hasan) köyün mü sandın

At martini Debreli Hasan dağlar inlesin
Drama mahpusunda (bre Hasan) namın yürüsün

TÜRKÇE HAFTANIN TÜRKÜSÜNÜN HİKÂYESİ

Hikâyesi: Debreli Hasan, Drama'da yetişmiş, mübadele öncesi dönemde Drama-Serez-Sarışaban bölgelerinde faaliyet göstermiş bir halk kahramanı, eşkıyadır. Drama köprüsünü; o devrin haksızlıkla para kazanan, halkı ezen zenginlerinden aldığı haraçla yaptırmıştır.

a
s
t
a
g
o
s

Debreli Hasan'ın yaşadığı dönem kesinlikle bilinmemekle beraber Çakırcalı Mehmet Efe ile çağdaş olduğu görüşleri, hatta atıştıklarına dair hikâyeler onun 1870-1920 yılları arasında Makedonya dağlarında egemen olduğunu göstermektedir. Bu konuda halk arasında söylenen menkıbeye göre; Selanikli Yahudi bir tüccar ticaret için İzmir'e gidecektir."Eğer bu civar dağlarda hükümrân olan Debreli'den geçsen, Ege dağlarında Çakırcalı'dan geçemezsin." denir, kendisine. Nitekim de öyle olur.

Debrelinin çetesinde çok kişi yoktur. Bilinen kara kedi namıyla bir tek kızanı olduğudur. Halka onu sevdiren eşkıya kişiliğinin en üstün tarafı ise fakirlere yardım etmesi, bilhassa birbirini seven yoksul gençleri evlendirmesidir. Bu konuda şöyle bir menkıbe de vardır: "Evlenmek niyetinde olan dağlı bir genç, tek danasını almış, İskeçe pazarına inmektedir. Yolu, Debreli Hasan tarafından kesilir. Delikanlının evlenmek için parası olmadığını anlayanca Debreli kendisine düğün için yetecek parayı verir ve ayrıca danasını satmamasını salık verip uğurlar."

Makedon dağlarının Debreli'si sonunda padişah affına uğrar veya söylentiye göre mübadelede güvenlik güçlerinin elinden kaçmayı başarır ve Türkiye'ye göç eder.

Kısacası Rumeli Türklerinin gönlüne yerleşmiştir efsanesiyle Debreli Hasan.

TÜRKÜLER DOLUSU

...

Ah bu türküler
Türkülerimiz
Ana sütü gibi candan
Ana sütü gibi temiz
Türkülerde tüter dağ dağ, yayla yayla
Köyümüz, köylümüz, memleketimiz.
Ah bu türküler,
Köy türküleri
Dilimizin tuzu biberi
Memleket ahvalini onlardan sor
Kitaplarda değil, türkülerde ara Yemen'i
Öleni, kalanı, gidip gelmeyi...
Ben türkülerden aldım haberi.

...

(Bedri Rahmi EYÜBOĞLU)

TÜRKÇE HAFTANIN TÜRKÜSÜ

ORMANCI TÜRKÜSÜ

Çıktım Belen kahvesine baktım ovaya
Bay Mustafa çağırdı, dama oynamaya,
Ormancı da gelir gelmez, yıkar masayı,
Söz dinlemez ormancı, çekmiş kafayı
Aman ormancı, canım ormancı
Köyümüze bıraktın yoktan bir acı

a
s
t
a
g
o
s

Gevenes' in ortasında, değirmen döner,
Değirmenin suları, dağından iner,
Ormancı'ya atılan kurşun, Tevfik' e döner,
Tevfik' in feryatları, yürekler deler,
Aman ormancı, canım ormancı
Köyümüze bıraktın yoktan bir acı

Gevenes' in suları hoştur içmeye,
Üstünde köprüsü var, gelip geçmeye,
Tevfik' imi vurdular, hiç mi hiç yere,
Yazık ettin ormancı, köyün iki gencine
Aman ormancı, canım ormancı
Köyümüze bıraktın yoktan bir acı

Hikâyesi: Gevenes köyünde 1922 yılında dünyaya gelen Mustafa Şahbudak, ağa çocuğudur. Mustafa'nın en yakın arkadaşı köy muhtarı Tevfik Cezayir'dir. Her akşam köy kahvesinde dama oynayan iki arkadaşın iddialı ve dostane karşılaşmaları kahvehanedekiler tarafından da ilgi ile izlenir. 1946 yılının bir Temmuz gününde, Mustafa Şahbudak ve Muhtar Tevfik Cezayir, yine dama tahtasının başına otururlar. Oyunun yarısında Sarı Mehmet lakaplı Orman Memuru Mehmet İn çıkagelir. Mehmet, sarhoştur. Bir gün önce, komşu Çiftlik köyünde yangın çıkmıştır. Ormancı, yangın evrakının bir an önce ilçeye götürülmesi için bekçiyi muhtardan ister. Ancak bu arada 1946 seçimlerinin evrakı da Yatağan'a gönderilecektir. Her türlü evrak Yatağan'a köy bekçisi tarafından götürülmektedir. Muhtar Cezayir: "Olmaz, daha acil olan seçim sonuçlarının ulaştırılması gerekiyor. Bekçiyi gönderemem." cevabını verir. Bunun üzerine ormancı ile muhtar arasında tartışma başlar. Muhtar Tevfik Cezayir: "Ayıp ediyorsun Mehmet, bize müsaade et." der ve oyuna devam eder.

TÜRKÇE HAFTANIN TÜRKÜSÜNÜN HİKÂYESİ

Ormancı dama masasına bir yumruk atar. Mustafa Şahbudak, bu davranışa tahammül edemez ve ormancıyı tokatlar. Olayın büyüyeceğini anlayan köylüler, ormancıyı sakinleşmesi için kahvenin arka tarafına götürürler. Ormancı bağırarak küfürler savurmaktadır. Küfürler Mustafa Şahbudak'ın tahammül sınırını daha da zorlar. Şahbudak, yerinden kalkar, ormancının üzerine yürür. Ormancı Mehmet, kamasını çıkarıp Mustafa Şahbudak'ı kolundan yaralar. O zaman, Mustafa Şahbudak ormancıyı korkutmak için, belindeki tabancayı çıkarır, yere doğru ateş eder. Muhtar, ormancının ikinci kez kama vurmaması için elini tutar. Fakat, Mustafa tetiği çoktan çekmiştir ve kurşun muhtar Tevfik Cezayir'e isabet eder. Ormancı Mehmet İn, bunun üzerine kaçmaya başlar. Mustafa Şahbudak kaçmasını diye, bir el daha ateş eder. Bu ateş de öldürmek için değil, kaçmasına engel olmak içindir. İkinci atışta Mehmet İn, yere düşer. Arka cebinde tütün tabakası olduğu için, ona bir şey olmaz. Ama Tevfik kanlar içindedir.

O günlerin imkânsızlıkları içerisinde Tevfik'i, tahta bir sal üzerinde köyden 23 kilometre uzaklıktaki Muğla Devlet Hastanesi'ne götürürler. Tevfik, çok kan kaybetmektedir. Mustafa, Doktor Veli Bey'e, "Babamın selamı var, bu adamı iyileştir." diye yalvarır. Doktor Veli Bey:"O ölecek, önce senin kolunu saralım." diye yanıt verir. O sırada Tevfik eliyle işaret edip Mustafa'yı yanına çağırarak:"Ben ölüyorum, hakkını helal et." dedikten sonra can verir. Mustafa, en yakın arkadaşını öldürdüğü için teslim olur, dört yıl ceza alır. Cezaevindeyken her gece Tevfik rüyasına girer. Ancak ormancıya kini gittikçe artar.

Bu acı olaydan sonra köyde kalamayacağını anlayan Mehmet İn ise, tayinini ister, Kavaklıdere Orman Müdürlüğüne atanır. Aslen Marmarislidir. Emekliliğinden sonra oraya yerleşir. Doksanlı yılların başında da ölür.

Mustafa Şahbudak da, cezaevinden çıktıktan sonra, anılarla dolu o köyde yaşayamayacağını anlayıp, Muğla'ya yerleşir. Çok sevdiği, günlerini birlikte geçirdiği arkadaşı Muhtar Tevfik Cezayir'i öldürdüğünde, arkada yirmi beş yaşında bir eş ve üç çocuk bırakır. Muhtar'ın eşi Pembe, bu acıya dayanamayıp birkaç yıl sonra akli dengesini yitirir. Oğlunun biri İzmir'e yerleşir. Diğer oğlu ile kızı, köyde evlenirler ve hayatlarını orada sürdürmeye devam ederler.

Bu arada Mustafa'nın anne tarafından akrabası olan Değirmenci Pisili Tahir Usta Gevenes Köyü'nde yaşanan bu acı olayın türküsünü bestelemiştir. Bu türkü bugün herkesin diline düşen Ormancı türküsüdür. Hayatının kalan yıllarını bu olayı unutmaya çalışarak geçiren Mustafa Şahbudak da 28 Mart 2005 günü İzmir Ege Üniversitesi Hastanesi'nde seksen üç yaşında ölür.

TÜRKÜLER DOLUSU

...

Ah bu türküler
Türkülerimiz
Ana sütü gibi candan
Ana sütü gibi temiz
Türkülerde tüter dağ dağ, yayla yayla
Köyümüz, köylümüz, memleketimiz.
Ah bu türküler,
Köy türküleri
Dilimizin tuzu biberi
Memleket ahvalini onlardan sor
Kitaplarda değil, türkülerde ara Yemen'i
Öleni, kalanı, gidip gelmeyi...
Ben türkülerden aldım haberi.

...

(Bedri Rahmi EYÜBOĞLU)

TÜRKÇE HAFTANIN TÜRKÜSÜ

HEY ON BEŞLİ

Hey on beşli on beşli
Tokat yolları taşı
On beşliler gidiyor
Kızların gözü yaşlı

Aslan yârim kız senin adın Hediye
Ben dolandım sen de dolan gel gediye
Fistan aldım endazesini on yediye

Giderim elinizden
Kurtulam dilinizden
Yeşil baş ördek olsam
Su içmem gölünüzden

Aslan yârim kız senin adın Hediye
Ben dolandım sen de dolan gel gediye
Fistan aldım endazesini on yediye

Gidiyom gidemiyom
Sevdim terk edemiyom
Sevdiğim pek gönüllü
Gönlünü edemiyom

Aslan yârim kız senin adın Hediye
Ben dolandım sen de dolan gel gediye
Fistan aldım endazesini on yediye

TÜRKÇE HAFTANIN TÜRKÜSÜNÜN HİKÂYESİ

Hikâyesi: Yıl Hicri 1314 (1896) ve yıl Hicri 1315 (1897) doğumlular henüz askere çağrılmamış. Osmanlı Devleti toprak kaybetmeye devam ediyor her taraftan işgaller başlamış, Çanakkale'yi düşman askerleri geçmek için zorluyor çok askere ihtiyaç var. Padişah Sultan Reşat bir ferman yayınlayarak 1 Haziran 1897 (1915) ile 22 Mayıs 1898 (1916) tarihleri arasında doğan erkekleri askere çağırmıştır. İşte bu dönem de askere gidenlere 15'liler denmektedir. Bu askere gidenler arasında Tokat'ın Tahtaoba köyünün saygın ailelerinden birinin oğlu Hüseyin ve aynı köyden yirmi genç vardır. Hüseyin askere gitmeden önce Hediye adlı bir kızla nişanlanır. Asker dönüşü nikâh yapacaklardır.

Aradan aylar yıllar geçer Hüseyin'den hiçbir haber yoktur Hediye'nin annesi babası Hediye'yi çağırarak bak kızım dağlarda eşkıya kol geziyor bizim yaşımız ilerledi Hüseyin'den de ümit yok seni biri ile sağlığımızda baş göz edelim derler. Çanakkale'ye gidip de geri döneni hiç duymadık derler. Yama ustası Emin Efendi sana talip zengin tüccar adam, rahat edersin derler. Hediye de kaderine boyun eğer peki der. Dimorta hanında yama ustalığı yapan Emin Efendi ile nikâhları kıyılır.

Bir ilkbahar sabahı Hüseyin köyüne döner köyden giden yirmi kişiden tek geri dönen Hüseyin'dir. Hüseyin evine giderek hemen Hediye'yi sorar. Evdekiler Hediye'nin evlendiğini söyler. Kahrından keşke silaya gelmeseydim bende ölüp kalaydım diyerek Tokat ı terk eder. Nere gittiği bilinmez. İşte bu acı ayrılıktan halk arasında söylenen, anonimleşen "Hey On Beşli" türküsü geriye kalmıştır.

TÜRKÜLER DOLUSU

...

Ah bu türküler
Türkülerimiz
Ana sütü gibi candan
Ana sütü gibi temiz
Türkülerde tüter dağ dağ, yayla yayla
Köyümüz, köylümüz, memleketimiz.
Ah bu türküler,
Köy türküleri
Dilimizin tuzu biberi
Memleket ahvalini onlardan sor
Kitaplarda değil, türkülerde ara Yemen'i
Öleni, kalanı, gidip gelmeyi...
Ben türkülerden aldım haberi.

...

(Bedri Rahmi EYÜBOĞLU)

TÜRKÇE HAFTANIN TÜRKÜSÜ

ÇANAKKALE TÜRKÜSÜ

Çanakkale içinde vurdular beni
Ölmeden mezara koydular beni
Of gençliğim eyvah

Çanakkale köprüsü dardır geçilmez
Al kan olmuş suları bir tas içilmez
Of gençliğim eyvah

Çanakkale içinde aynalı çarşı
Anne ben gidiyorum düşmana karşı
Of gençliğim eyvah

Çanakkale içinde bir dolu testi
Anneler babalar ümidi kesti
Of gençliğim eyvah

Çanakkale'den çıktım yan basa basa
Ciğerlerim çürüdü kan kusa kusa
Of gençliğim eyvah

Çanakkale içinde sıra söğütler
Altında yatıyor aslan yiğitler
Of gençliğim eyvah

Çanakkale'den çıktım başım selamet
Anafarta'ya varmadan koptu kıyamet
Of gençliğim eyvah

TÜRKÇE HAFTANIN TÜRKÜSÜNÜN HİKÂYESİ

Hikâyesi: Çanakkale Türküsünün hikâyesi Emrullah Nutku'nun "Çanakkale Şanlı Tarihine bir Bakış" adlı eserinde yer alan bir mektuptan yola çıkılarak yazıldığı söylenmektedir. Mektubu yazan Emrullah Nutku'nun kardeşi Seyfullah'tır. 1903 doğumlu olan Seyfullah savaşın arifesinde Çanakkale Sultanisi (lisesi) 1. sınıf öğrencisidir. Seyfullah, Çanakkale'den gönderdiği ve üzerinde 29 Eylül 1914 tarihi yazılı olan mektubunda şöyle der: Sevgili Anneciğim,

Canımıza tak diyen iki yıllık gurbet hayatından artık kurtuluyoruz. Sana ve aileme kavuşacağım için seviniyorum. Mektebimizi alıyorlar, hastane olacakmış. Bizi de İstanbul'daki mekteplere dağıtacaklarmış. Hocalarımızın çoğu da askerlik hizmetine gidiyorlar, büyük sınıflar da gönüllü yazılacaklarmış. Bugün Türkçe hocamız sınıfa geldi ama çok kalmadı, bize veda etti. Bize: "Zamanı gelince cephede yapılacak vatan hizmetinin mektepte yapılan hizmetten kutsi olduğunu" söyledi.

Birkaç günden beri Çanakkale sokaklarından askerler geçiyor. "Çanakkale içinde aynalı çarşı, anne ben gidiyorum düşmana karşı" şarkısını söylüyorlar. At üstünde zabıtlar, top arabaları sokağımızı doldurdu. Harp olacakmış. İngiliz ve Fransız harp filoları boğazın dışında dolaşıyormuş. Buraları bombardıman edeceklermiş. Bu bombardımanı görmek isterdim ama yakında Çanakkale'den ayrılacağız. Ama size kavuşacağım.

Beypabamın, sizin ellerinizi öper kardeşlerime selam ederim. Oğlunuz Seyfullah.

Mektuptan anlaşılacağı gibi Çanakkale Savaşı başlamadan evvel Çanakkale'de harbe hazırlanan askerler tarafından Çanakkale Türküsü söylenmektedir. Bu da türkünün doğuş zamanını harp öncesine götürmektedir.

Asıl türkü daha eski olup Çanakkale'de öldürülen bir delikanlının ağzından yakılmış bir ağıttır. Çanakkale Türküsü bu ağıtın üstüne sözleri biraz değiştirilerek yazılmıştır.

TÜRKÜLER DOLUSU

...

Ah bu türküler
Türkülerimiz
Ana sütü gibi candan
Ana sütü gibi temiz
Türkülerde tüter dağ dağ, yayla yayla
Köyümüz, köylümüz, memleketimiz.
Ah bu türküler,
Köy türküleri
Dilimizin tuzu biberi
Memleket ahvalini onlardan sor
Kitaplarda değil, türkülerde ara Yemen'i
Öleni, kalanı, gidip gelmeyi...
Ben türkülerden aldım haberi.

...

(Bedri Rahmi EYÜBOĞLU)

TÜRKÇE HAFTANIN TÜRKÜSÜ

YEMEN TÜRKÜSÜ

Havada bulut yok, bu ne dumandır.
Mahlede ölü yok, bu ne figandır.
Ana ben ölmedim, bu ne şivandır

Aho yemendir, gülü çemendir
Giden gelmiyor, acep nedendir.
Burası Muştur (Huştur) yolu yokuştur
Giden gelmiyor acep nedendir

Kışlanın ardında redif sesi var,
Bakın çantasına acep nesi var,
Bir çift kundurası bir al fesi var.

Kışlanın önünde üç ağaç incir,
Kolumda kelepçe boynumda zincir,
Zincirin yerleri ne yaman sancır

Kışlanın önünde sıra söğütler,
Zabitler oturmuş asker öğütler,
Yemene gidecek bu koç yigitler

Kışlanın ardını duman bağladı,
Analar babalar kara bağladı
Yemene gidene herkes ağladı.

Kışlanın ardında yüzüyor kazlar,
Ayağım ağrıyor yüreğim sızlar,
Yemene gidene ağlıyor kızlar.

Aho yemendir, gülü çemendir
Giden gelmiyor, acep nedendir.

Kışlanın ardında bir kırık testi,
Askerin üstüne sam yeli esti,
Gelinlik tazeler umudu kesti.

Aho yemendir, gülü çemendir
Giden gelmiyor, acep nedendir

TÜRKÇE HAFTANIN TÜRKÜSÜNÜN HİKÂYESİ

Hikâyesi: Osmanlı Yemen topraklarını ülkesine kattıktan sonra buradaki hükümdarlığını sürdürmek için çok şehit vermiştir. Yemen merkezden uzak olsa da kutsal toprakları elde tutma uğruna birçok şehit verilmiştir.

Müslüman toprağı olmasına karşın, Yemen İngilizlerle işbirliğine giderek Osmanlıya karşı savaş açmıştır. Beş cephe de birden çarpışan Osmanlı kuvvetleri Anadolu'dan asker sevki yapmaktadır. Çarpışmalar o kadar, şiddetli olmaktadır ki aileler Yemen'e cepheye giden evlatlarının artık geri dönmeyeceğini bilmektedirler.

Birçok aile cepheye gönderdikleri çocuklarından bir daha haber alamamışlardır. Hatta bazı askerler yıllar sonra savaş bitse de bu topraklardan geriye dönememişler, sağ kalabilenler orada yaşamlarını devam ettirmişlerdir. Bu acıyla Yemen Türküsü o devirlerde halkın dilinden düşmemiş etkilerini ve izlerini günümüze kadar bu türküyle taşımıştır.

